

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 6C/275/2006
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4406219384
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Záhorák
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4406219384.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky pred sudcom JUDr. Róbertom Záhorákom v právnej veci žalobcu: Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie Jána Pavla II. číslo 7, IČO: 35 593 008, zastúpená Petruška & partners s.r.o., Nitra, Kupecká 18, IČO: 47 254 882, proti žalovanému: LESY Slovenskej republiky, štátny podnik, Banská Bystrica, Námestie SNP 8, IČO: 36 038 351, zastúpený Advokátska kancelária JAKUBČO, spol. s r.o., so sídlom Banská Bystrica, Mladých budovateľov 2, IČO: 50 570 897, o vydanie nehnuteľných vecí, takto

rozhodol:

I. „Žalovaný je p o v i n ň ý vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. F. a to parcelu registra „E“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 12592 m², parcelu registra „E“ č. XXXX lesné pozemky o výmere XXXXXX m² a parcelu registra „E“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere XXXX m² spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrín v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“

II. Súd žalobu o vydanie nehnuteľností, ktorá sa týka parcely registra „C“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere XXXXXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. XX/XXXX vyhotoveného dňa XX.X.XXXX Ing. Jánom M., ktorý bol uverený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. XXX/XX, parcely registra „C“ č. XXXX/X zastavané plochy o výmere XXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. XX/XXXX vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom Križanom, ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. XXX/XX a parcely registra „C“ č. XXXX/X orná pôda o výmere XXXXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. XX/XXXX vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom M., ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa XX.X.XXXX pod č. XXX/XX spolu s príslušnou dokumentáciou, ktorá k uvedeným nehnuteľnostiam prislúcha, z a m i e t a .

III. Súd žiadnej zo strán náhradu trov konania n e p r i z ň á v a .

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca (pôvodne označený ako Rímskokatolícka cirkev bratislavsko-trnavská arcidiecéza, Trnava, Hollého 10) sa žalobou zo dňa 20.12.2006 domáhal vydania nehnuteľných vecí, a to pozemkov - parcela č. XXXX les o výmere 1 hektár 2.592 m², parcela č. XXXX les o výmere 32 hektárov 9.895 m², parcela č. XXXX/X les o výmere 7.855 m² a parcela č. XXXX/X les o výmere 75714 m², ktoré sú zapísané v pozemnoknižnej vložky č. XXX k.ú. F., a ktoré sú zapísané v katastri

nehnutelností Okresného úradu Nové K., katastrálny odbor na katastrálnej mape ako parcely registra „C“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 12.592 m², parcela č. XXXX lesné pozemky o výmere 329.900 m² a parcela č. XXXX/X lesné pozemky časť výmery spolu s dokumentáciu, ktorá k nim prislúcha. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že návrh podal podľa Zákona č. 161/2005 Z.z. o navrátení vlastníctva nehnuteľných vecí cirkvám a náboženským spoločnostiam a v prechode vlastníctva k niektorým nehnuteľnostiam a uviedol, že Ostrihonské rímskokatolícke arcibiskupstvo bolo výlučným vlastníkom nehnuteľností zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. XXX katastrálne územia Strekov, pričom uviedol s poukazom na Modus vivendi medzi Československou republikou a Svätou stolicou zo dňa 02.02.1928 a s poukazom na pápežskú konštitúciu slovenskosti zo dňa 30.12.1977 bola zriadená samostatná slovenská provincia, pričom boli na základe konštitúcie „Praescriptionum sacrosancti“ a „Qui Divino“ bola zriadená samostatná Slovenská provincia a boli zosúladené hranice cirkevnej jurisdikcie so štátnymi hranicami a potvrdená úprava právneho nástupníctva cirkevného majetku na území Slovenskej republiky, pričom z uvedených konštitúcií vyplýva, že žalobca je právnym nástupcom Ostrihonského arcibiskupstva na území Slovenskej republiky. Zároveň v žalobe uviedol, že žalobca dňa 21.12.2005 vyzval žalovaného o navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. 101 k.ú. F., pričom v uvedenej výzve uviedol, že žiada k vráteniu nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania. Zároveň uviedol, že o podanej výzve žalobca upovedomil Odštepny závod žalovaného v Palárikove, keďže tieto nehnuteľnosti sa nachádzajú v rámci jeho územného obvodu. Zároveň uviedol, že žalovaný listom zo dňa 27.06.2006 oznámil, že vzhľadom na značné množstvo uplatnených výziev od rôznych cirkví a náboženských spoločností podľa Zákona č. 161/2005 Z.z. pristúpi k realizácii tohto zákona až po dôslednom posúdení týchto podaní, pričom prejavil ochotu spolupracovať s poverenými zástupcami žalobcu. Uviedol, že dňa 03.08.2006 sa uskutočnila na generálnom riaditeľstve odporcu pracovné rokovanie ohľadne uplatnených reštitúcií, avšak nedošlo k žiadnemu relevantnému zaujatiu stanoviska žalovaného o tom, či uzavrie s navrhovateľom dohodu o vydaní nehnuteľných vecí alebo nie. Následne žalovaný oznámil všetkým riaditeľom odštepným závodom, že majetok patriace Ostrihonskej arcidiecéze sa dobrovoľne nemá vydávať, pričom konkrétny dôvod neuviedol. Uviedol tiež, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo žalobcovi odňaté bez úhrady úpravou pozemkového vlastníctva v zmysle pozemkových reforiem. Zároveň uviedol, že uplatnené výzvy a z doloženej identifikácie parciel vyplýva, že výmery parciel, ktoré boli zapísané v pozemnoknižnej vložke č. 101 k.ú. F. sú vyjadrené v jutrách a štvorcových siahách a zosúladenie aktuálneho stavu v katastri nehnuteľností bude vykonané na základe overeného geometrického plánu príslušným katastrom nehnuteľností. Poukázal na ustanovenia § 2 odsek 2, § 3 odsek 1 písmeno c), § 4 odsek 1 a § 5 odsek 3 Zákona č. 161/2005 Z.z. K žalobe žalobca pripojil potvrdenie právnej subjektivity žalobcu, výpis z Obchodného registra odporcu, Modus vivendi, Praescriptionum sacrosancti, Qui Divino, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 17Co/257/1996, potvrdenie o právnom nástupníctve žalobcu, pozemnoknižnú vložku č. XXX k.ú. F., výzvu na vydanie nehnuteľností zo dňa 16.12.2005, upovedomenie o podanej výzve Odštepnému závodu Palárikovo zo dňa XX.XX.XXXX, identifikáciu parciel, výpisy z katastra nehnuteľností ohľadne požadovaných parciel, list žalovaného zo dňa 27.06.2006, záznam zo spoločného rokovania zo dňa 03.08.2006.

2. K žalobe sa vyjadril žalovaný podaním zo dňa 22.01.2007, v ktorom uviedol, že neuznáva rozsah ani základ uplatneného nároku navrhovateľa a žiadal, aby súd žalobu žalobcu zamietol v celom rozsahu.

3. Následne sa vo veci vyjadril právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 28.05.2007 a uviedol, že reštitučný zákon bližšie neupravuje, aké dokumenty sa vedú pri hospodárení s lesnými pozemkami a tieto dokumenty nie sú verejnými listinami, pričom žalobca špecifikoval súbor dokumentov, ktoré sú nevyhnuté pri lesnej hospodárskej výrobe a tieto aj špecifikoval, pričom požadoval lesný hospodársky plán so všetkými prislúchajúcimi náležitosťami, porastové mapy, ťažobné mapy, projekty pestebnej, ťažobnej a ostatnej činnosti, číselníky, karty pôvodu porastu, hlásenia na obvodný lesný úrad, súhlas na ťažbu dreva, evidenciu požiarov a požiaru ochrana, evidenciu škôd spôsobených zverov, evidenciu sadbového materiálu, záznamy priestupkového konania. Zároveň spresnil žalobu s tým, že poukázal na geometrický plán č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX s tým, že požadoval aj vydanie vyššie uvedenej dokumentácie, t.j. lesného hospodárskeho plánu a ostatných dokladov vyššie uvedených. Zároveň k uvedenému vyjadreniu pripojil judikatúru k reštitučným zákonom, ktorá sa týkala účelu a výkladu reštitučných zákonov, oprávnenej osoby, reštitučnej výzvy, predmetu vydania, vzťahu reštitučných predpisov k Občianskemu zákonníku, zákazu prevodu nehnuteľností, na ktoré sa vzťahuje reštitučný zákon, označenie povinnej osoby, účinky podaného návrhu a ustálenej judikatúry. Ďalej pripojil uvedený geometrický plán č. XX/XXXX zo dňa 05.02.2007, tiež dôvodovú správu k návrhu Zákona č. XXX/XXXX Z.z., výklad Zákona č. 161/2005 Z.z. kolektívu autorov, ktorý vydal Dom techniky ZSVTS Bratislava,

s.r.o., taktiež pripojil rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 2Cdo/131/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/144/96, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. Us38/02, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/100/99, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/119/02, rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 25.06.1925, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. 19Co/259/02, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 17Co/257/96, rozhodnutie Ústavného súdu ČR II.Us111/97, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. IV.US508/98, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cz 2/92, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1SŽ-O-KS 2/04, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo 49/92, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 188/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Cdo 36/99, uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 1Co/2/98, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. IV.Us170/97, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. II.Us89/97, nález Ústavného súdu č. III.Us328/05-35.

4. K návrhu na začatie konania sa podaním zo dňa 20.08.2007 vyjadrila právna zástupkyňa žalovaného, v ktorom uviedla, že s nárokom žalobcu nesúhlasí a namietala prekurziu nároku žalobcu keďže žalobca v lehote do 30.04.2006 nepreukázal existenciu reštitučného titulu, ktorý uviedol v písomnej výzve, a to odňatie vlastníctva bez náhrady postupom podľa Zákona č. 142/47 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy, pričom odkaz na zápis v pozemknoknižnej vložke nie je právne významným dôkazom navyše za stavu, keď záznam v časti B pod číslom 18 údaj o postupe podľa Zákona č. 142/48 Zb. sa vôbec neuvádza. Taktiež poukázala na to, že žalobca nepreukázal, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo odňaté jeho právnenému predchodcovi. Vyjadrila sa k jednotlivým dokumentom, na základe ktorých žalobca odvodzuje svoje postavenie oprávnenej osoby. V uvedenom vyjadrení poukázala na to, že po vzniku Československého štátu v roku 1918 veľký pozemkový majetok, ktorý zostal na jeho území po rozpade Rakúsko-Uhorska, a ktorý bol vedený v pozemknoknižných údajoch ako majetok Ostrihomu bol štátom zabraný podľa zákona č. 215/1919 Zb. (Záborový zákon) a podľa § 5 tohto zákona záborom nadobudla Československá republika právo zabraný majetok pribrať a pridelovať, pričom podľa § 9 zákona patrila za odobratý majetok náhrada podľa náhradového zákona č. 329/1920 Zb., pričom prídel zabraného majetku sa riadil prídelovým zákonom č. 81/1920 Zb. Poukázala na to, že majetok, ktorý bol týmto zákonom pridelovaný do vlastníctva iných subjektov bol z pozemknoknižných vložiek odpísaný do iných vložiek a nepridelený majetok zostal aj naďalej zapísaný na pôvodného vlastníka a záborom mu bolo odňaté dispozičné právo s majetkom nakladať. Uviedla, že uvádzané majetky boli prevzaté do nútej správy podľa nariadenia ministerstva s plnou mocou pre Slovensko v Bratislave zo dňa 11.08.1919 a boli spravované centrálnou komisiou rímskokatolíckych majetkov pre Slovensko Bratislava. Uviedla, že Svätá stolica vytvorila dekrétom č. B.XXXX zo dňa 29.05.1922 apoštolskú administratúru v Trnave ako dočasné riešenie správy tohto územia Ostrihomu, ktoré po rozpade Rakúsko-Uhorska v roku 1918 pripadlo novovzniknutému Československu a do funkcie administrátora vymenovala ThDr. P. L., ktorý stala poverenie spravovať uvádzané majetky. Uviedla, že v roku 1923 všetky cirkevné inštitúcie Ostrihomu, a to arcidiecéze, arcibiskupstva, kapitulaseminárium a iné cirkevné inštitúcie Maďarska zažalovali Československý štát na Medzinárodnom súde v Haagu vo veci záboru a nútej správy tých pozemkov s poukazom na článok 250 Trianskej zmluvy žiadajúc zrušenie záboru pozemkov, navrátenie všetkého nehnuteľného i hnutel'ného majetku a odškodnenie za znemožnenie užívania majetku, pričom spor bol ukončený v roku 1934 keď navrhovatelia žalobu stiahli, aby došlo k rozhodnutiu. Uviedla, že do tohto obdobia spadá aj vyplatenie 23.000.000,- Kč vládou Československej republiky, pričom 16.000.000,- Kč bolo vyplatených ostrihomskej kapitule a 7.000.000,- Kč ostrihonskému arcibiskupovi, a to ako zálohu z výnosov majetku Ostrihomu, ktoré boli štátom v roku 1919 zabrané. Uviedla, že výsledkom ďalších rokovaní bolo, že bolo vzaté na vedomie nové (opätovné) ustanovenie ThDr. P. L. do funkcie správcu uvádzaných majetkov (dekrét zo dňa 17.05.1935), ktorý sa ujal správy uvádzaných pozemkov dňom 01.06.1935 a vláda Československej republiky v roku 1937 vládnym nariadením 204/1937 Zb. zrušila aj formálny zákon cirkevných majetkov. Zároveň uviedla, že po skončení 2.svetovej vojny poverenie SRN pre poľnohospodárstvo a pozemkovú reformu pripisom zo dňa 23.05.1945 č. XXX/XXXX poverilo dočasnou správou majetkov Ostrihomu ležiacich na území Slovenka komisiou zloženou zástupcom štátnej správy a cirkvi a uvádzané majetky sa stali predmetom revízie pozemkovej reformy v roku 1947 a celý komplex majetkov bol 01.10.1948 prevzatý Československým štátom a daný do správy Ústredného riaditeľstva štátnych majetkov Bratislava. Zároveň uviedla, že žalobca si nemôže odvodzovať vlastníctvo k nehnuteľnostiam po pozemknoknižných vlastníkoch Ostrihomu (či už arcibiskupstva, kapituly, semináru a pod.) ako jeho právny nástupca, keďže tieto subjekty zatiaľ právne nezanikli a to ani v rámci jednotného cirkevného vlastníctva. Zároveň uviedla, že všetky správčovské komisie alebo iný správcovia uvádzaný majetok Ostrihomu iba spravovali, pričom išlo o detenciu, t.j. faktické ovládanie medzi bez zmluvy nakladať s vecou ako vlastnou. Namietala, že ani jeden z dokumentov, ktoré predložil žalobca nie je dôkazom o právnom nástupníctve žalobcu a

majetkové oblasti po Ostrihomských. Poukázala na to, že v oblasti majetkoprávných vzťahov platilo na Slovensku bývalé uhorské právo. Poukázala na to, že vlastnícke právo k nehnuteľnostiam bolo možné platne nadobudnúť iba vpisom do pozemnoknižnej vložky (tzv. itabolačný systém). Poukázala tiež na to, že listiny predložené žalobcom nie sú listinami, na základe ktorých by bolo zaznamenané vlastníctvo na žalobcu. Uviedla že podľa článku 19 Základnej zmluvy medzi Slovenskou republikou a Svätou stolicou zo dňa 24.11.2000 katolícka cirkev môže nadobúdať vlastnícke právo hnutelným a nehnuteľným veciam, pričom práva sa môžu uplatňovať len v súlade s podmienkami ustanovenými právnym poriadkom Slovenskej republiky. Po 2.svätovej vojne sa o zabratí cirkevných nehnuteľností zaoberalo pri revízii pozemkovej reformy, a to podľa zákona č. XXX/XX Zb., pričom v tomto období už nedošlo k zabraníu uvádzaného majetku, čo vyplýva z ustanovenia § 1 písmeno b) uvedeného zákona, podľa ktorého úprava pozemkového vlastníctva vykonaná podľa Zákona č. 215/19 Zb. sa podrobuje revízii pokiaľ ide o zabraný pozemkový majetok, o ktorom nebolo doteraz rozhodnuté ani prepustením zo záboru ani ponechaným podľa § 20 prídelového zákona, a u ktorého dosiaľ nebolo vykonané prídelové konanie a poukázala na to, že zákon č. 142/47 Zb. používa termíny „revízia,“ „zabratie,“ „prevzatie“ a „prídelovanie pozemkov za náhradu, štát vykúpi a ani raz nepoužíva termín odňatie bez náhrady tak, ako to uvádza § 3 odsek 1 písmeno c) Zákona 161/2005 Z.z. Poukázala na to, že majetok Ostrihomu bol štátom zabraný v rámci 1.pozemkovej reformy podľa zákona č. 215/1919 Zb. a nebolo potrebné opätovne odnímať, pričom podľa zákona č. 142/47 Zb. podliehal revízii dovtedy nerozdelený majetok, ktorý bol prídelovaný novým vlastníkom, pričom v uvedenom období žalobca nebol vlastníkom majetku, ktorý podliehal revízii 1.pozemkovej reformy, pozemnoknižný záznam bol stále vedený vlastníkom Ostrihom a tiež na neho neprešlo právne nástupníctvo majetku Ostrihomu právne relevantným spôsobom a uviedla, či reštitučný titul podľa § 3 odsek 1 písmeno c) Zákona 161/2005 je použiteľný na majetok Ostrihomu. Zároveň uviedla, že za zabrané majetky sa poskytovala náhrada podľa Zákona č. 329/1920 Zb. (Náhradový zákon), pričom v § 41 presne stanovuje spôsob výpočtu ceny náhrady a v § 44 uvádza, že pozemkový úrad o takto určenej cene vyzoomie vlastníka prevzatých nehnuteľností, knihovního veriteľa a oprávnenca prostredníctvom súdu, ktorý je povolaný rozhodnúť náhradu a v § 59 uvedeného zákona sa uvádza, že náhrada za prevzatý majetok tvorila pohľadávku vlastníka voči štátu a štát ju bol povinný úročiť. Uviedla, že podľa § 7 Zákona č. 142/47 Zb. za majetok, ktorý sa opätovne stane v dôsledku revízie zabraný patrí náhrada podľa § 41 a nasl. Náhradového zákona. Napokon právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že nárok žalobcu uplatnený žalobou je neopodstatnený, keďže žalobca nie je oprávnenou osobou podľa § 2 Zákona č. 161/2005 Z.z., keďže predmetné nehnuteľnosti nevlastnil v rozhodnom období, pričom žalobca nepreukázal právne nástupníctvo majetkových veciach po pôvodnom vlastníkovi a žalobca tiež nepreukázal existenciu reštitučného titulu podľa § 3 odsek 1 písmeno c) Zákona č. 161/2005 Z.z. v prekurzívnej lehote do 30.04.2006, a teda tak ako to vyplýva z ustanovenia § 5 odsek 1 Zákona č. 161/2005 Z.z., a preto právo zaniklo. Z uvedených dôvodov preto žiadala, aby súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol. K uvedenému podaniu pripojila pôvodné znenie nôty Modus vivendi, foto zo zbierky dokumentov katolícka cirkev a pozemková reforma 1945-1948, foto na strany 208 cirkevné dejiny, foto § 64 Zákona č. 121/1920, opatrenie Ministerstva kultúry SR č. 33/2001, foto znenia kánonu č. 369 kanonického práva, foto záborového zákona č. 215/1919, foto k apoštolskej administratúre v Trnave, foto interpelácie poslancov Národného zhromaždenia z roku 1929 ohľadne vyplatenia 25.000.000,- Kč ministrom Hodžom, foto odpovede ministra Hodžu, foto apoštolskej konštitúcie z roku 1937, foto prípisu č. 111/1945, foto výňatkov z dokumentov z publikácie katolícka cirkev pozemková reforma 1945-1948.

5. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 06.03.2008 žiadal, aby konajúci súd konanie prerušil, pričom konajúci súd uznesením č. 6C/275/2006-290 zo dňa 19.05.2008 návrh na prerušenie konania zamietol, pričom žalobca uvedené uznesenie konajúceho súdu napadol odvolaním a odvolací súd - Krajský súd v Nitre uznesením č. 7Co/155/2008-303 zo dňa 25.07.2008 uznesenie súdu 1.stupňa potvrdil.

6. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 30.10.2007 spresnil žalobu, ktorá je totožná s podaním zo dňa 28.05.2007 a zároveň sa vyjadril k vyjadreniu žalovaného zo dňa 20.08.2007. Uviedol, že žalobca listom zo dňa 05.04.2006 doručil žalovanému ďalšie doklady potrebné na preukázanie právneho nástupníctva po Ostrihomskom arcibiskupstve a žalobca pri spracovaní reštitučnej výzvy vychádzal z pozemnoknižnej vložky č. 101 identifikácii parciel, výpisov z katastra nehnuteľností, z ktorých vyplýva, že žalovaný je držiteľom nehnuteľností, ktoré sú predmetom konania, a teda žalobca si riadne a včas plnil povinnosť vyzvať povinnú osobu na vydanie nehnuteľností. Ohľadne náležitosti výzvy na vydanie nehnuteľností uviedol, že Zákon č. 161/2005 Z.z. náležitosti výzvy vymedzuje len po stránke

formálnej (písomná forma) a nie po stránke obsahovej. Poukázal na ustanovenie § 34 Občianskeho zákonníka a uviedol, že požiadavka písomnej výzvy podľa Zákona č. 161/2005 Z.z. nie je obsahom práva na vydanie nehnuteľných vecí ale podmienkou vzniku nároku na vydanie vecí, ktorou sa tento nárok zakladá. Uviedol, že výklad odporcu je bezdôvodne formalistický v rozpore s účelom reštitučného zákona a primeranej vôle žalobcu. Uviedol, že námietka žalovaného o nepreukázaní právneho nástupníctva žalobcu po Ostrihomskom arcibiskupstve je účelová s úmyslom oddialiť svoju povinnosť vydať nehnuteľnosti žalobcovi, pričom žalovaný na základe rovnakého právneho základu a obdobných skutkových okolností uzavrel 12.09.2005 so žalobcom podľa § 5 odsek 2 reštitučného zákona dohodu o vydaní vecí, ktorej predmetom boli nehnuteľnosti pôvodne patriace ostrihomskej kapitule a žalovaný v tejto dohode uznal formálnu aj materiálnu správnosť uplatneného reštitučného nároku, ako aj aktívnu vecnú legitimáciu žalobcu ako nástupcu ostrihomskej kapituly. Poukázal v tejto súvislosti na rozhodnutie najvyššieho súdu č. 3Cdo/119/2002, z ktorého vyplýva, že rímskokatolícka cirkev na Slovensku na základe právneho nástupníctva podľa územného princípu je vlastníkom všetkých nehnuteľností zapísaných v pozemknoknižných vložkách na zahraničné cirkevné právne subjekty a uvedené rozhodnutie je plne v súlade s normami kanonického práva, čo potvrdzuje aj potvrdenie Štátneho sekretariátu Svätej stolice zo dňa 11.03.1996. Za neopodstatnené považuje spochybňovanie rozhodnutia Ministerstva kultúry SR, keďže toto ministerstvo je ústredným orgánom štátnej správy pre vzťahy s cirkvami a náboženskými spoločenstvami. Ohľadne námietky nepreukázania reštitučného titulu uviedol, že žalobca pri podávaní výzvy vychádzal zo zápisov v pozemknoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., o čom posledný relevantný zápis bol vykonaný dňa 07.10.1955, na základe ktorého sa zapísalo vlastnícke právo v prospech Československého štátu - štátne majetky, Národný podnik Palárikovo, pričom prídelová listina bola doručená žalovanému listom zo dňa 05.04.2006, teda v zákonnej lehote. Preto námietku o nepreukázaní reštitučného titulu pokladá navrhovateľ za bezpredmetnú. Poukázal na ustanovenie Zákona č. 161/2005, ktoré obsahujú 4 kumulatívne podmienky pre navrátenie vlastníctva, a to: 1) právo na navrátenie vlastníctva môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov. 2) právo na navrátenie vlastníctva je možné uplatniť iba k nehnuteľnostiam, ktoré tvoria poľnohospodársku pôdu, hospodárske budovy a iné stavby patriace k inej hospodárskej usadlosti, lesný fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s nimi a podiely spoločných nehnuteľností. 3) nehnuteľnosti boli v čase odňatia vo vlastníctve cirkvi, ktorá je registrovanou cirkvou. 4) nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 08.04.1945 do 01.01.1990 spôsobom uvedeným v § 3 uvedeného zákona. Poukázal na ustanovenie § 2 odsek 1 Zákona č. 161/2005 Z.z. a uviedol, že z údajov uvedených v pozemknoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., ako aj výpisov katastra nehnuteľností vyplýva, že žalobcom požadované nehnuteľnosti tvoria lesný pôdny fond, pričom tieto nehnuteľnosti sú v správe odporcu, ktorý ako jediný subjekt je oprávnený spravovať lesný majetok vo vlastníctve štátu. Zároveň uviedol, že podľa § 22 odsek 1 Zákona č. 308/1991 Zb. cirkvi a náboženské spoločnosti, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona vyvíjali svoju činnosť zo zákona alebo na základe štátneho súhlasu sa považujú za registrované podľa tohto zákona. Uviedol, že predmetné nehnuteľnosti boli v čase odňatia vo vlastníctve útvaru rímskokatolíckej cirkvi, ktorá je v súčasnosti registrovanou cirkvou na území Slovenskej republiky, pričom cieľom ustanovenia § 2 odsek 2 Zákona č. 161/2005 Z.z. je zabrániť tomu, aby sa nehnuteľnosti vydali cirkvám a náboženským spoločnostiam, ktoré v Slovenskej republike síce v minulosti pôsobili a vlastnili nehnuteľný majetok ale v súčasnosti na jej území nie sú registrované ani na nej nemajú sídlo. Uviedol, že vlastníctvo k predmetným nehnuteľnostiam bolo žalobcovi odňaté bez náhrady úpravou pozemkového vlastníctva podľa pozemkových reforiem a uviedol, že právne nástupníctvo žalobcu bolo preukázané, keďže predmetný majetok bol majetkom rímskokatolíckej cirkvi. Za neopodstatnenú považoval aj absenciu intabulácie v pozemkovej knihe a poukázal na ustanovenia uhorského pozemknoknižného poriadku a uviedol, že žalobca vydaným Apoštolskej konštitúcie Ad ecclesiastici regiminis incrementum zo dňa 02.09.1937 a úradným opatrením - vládnym nariadením č. 204/1937 Zb. z. an. zo dňa 02.09.1937 o formálnom zrušení cirkevných majetkov sa stal skutočným držiteľom - vlastníkom predmetných nehnuteľností a k tejto skutočnosti nebol potrebný ani zápis do pozemkovej knihy. Zároveň sa vyjadril k právnemu rámcu nakladania s cirkevnými majetkami na území Slovenskej republiky a poukázal na článok 2 Zákona č. 11/1918 Zb. o zriadení samostatného štátu Československého a na ďalšie normy, na základe ktorých došlo k uzákoneniu základnej zásady o právnych pomeroch rímskokatolíckej cirkvi k štátnej moci a uznaniu, že rímskokatolícka cirkev je voči štátu zastúpená episkopátom (príslušným biskupom) a riadi sa svojimi vnútornými predpismi a vykonáva svoju moc za štátneho uznania a jeho ochranu. Predložil súdu judikatúru slovenských a českých súdov a iné odborné dokumenty a uviedol, že postup žalovaného nesvedčí o vôli naprávať krivdy spôsobené totalitným režimom a žalobca považuje námietky žalovaného

za neoprávnené, keďže sú uplatňované v rozpore s Ústavou Slovenskej republiky a listinou základných práv a slobôd vo vzťahu ochrany práv a rovnosti pred zákonom. K uvedenému podaniu pripojil historický vývoj cirkevného majetku, judikatúru k reštitučným zákonom, výklad zákona č. 161/2005 Z.z., ďalej opätovne pripojil rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 2Cdo/131/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/144/96, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. Us38/02, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 4Cdo/100/99, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo/119/02, rozhodnutie Najvyššieho správneho súdu ČR zo dňa 25.06.1925, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č. 19Co/259/02, rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. 17Co/257/96, rozhodnutie Ústavného súdu ČR II.Us111/97, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. IV.US508/98, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cz 2/92, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1SŽ-O-KS 2/04, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 1Cdo 49/92, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 3Cdo 188/96, rozsudok Najvyššieho súdu SR č. 5Cdo 36/99, uznesenie Najvyššieho súdu SR č. 1Co/2/98, rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR č. IV.Us170/97, rozhodnutie Ústavného súdu ČR č. II.Us89/97, nález Ústavného súdu č. III.Us328/05-35.

7. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 26.08.2008 oznámil súdu, že došlo k zmene označenia názvu žalobcu na Rímskokatolícka cirkev, Trnavská arcidiecéza, Trnava, Jána Holého 10.

8. Vo veci sa opätovne vyjadril právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 24.06.2009, v ktorom uviedol, že nárok na vydanie nehnuteľností si uplatnil návrhom podľa zápisov z pozemnoknižnej vložky a uviedol, že spresnenie žaloby v danom prípade nie je možné posudzovať ako zmenu petitu návrhu na začatie konania, keďže spresnením petitu sa nemení rozsah predmetného nároku ale sa len zosúladí pozemnoknižný stav so zápisom v katastri nehnuteľností, pričom v predmetom návrhu na začatie konania je dokumentácia, ktorá k nehnuteľnostiam prislúcha. Uviedol, že predmetné nehnuteľnosti boli v čase odňatia vo vlastníctve útvaru rímskokatolíckej cirkvi, ktorá je v súčasnosti registrovanou cirkvou so sídlom na území Slovenskej republiky, a teda námietka preukazovania právneho nástupníctva žalobcu v tomto konaní zo strany žalovaného je neodôvodnená. Uviedol, že cieľom Zákona č. 161/2005 podľa dôvodovej správy umožniť oprávneným osobám, ktoré nestihli uplatniť svoj nárok v stanovenej lehote, aby ho mohli uplatniť v novej lehote, pričom poukázal na to, že problematika majetkovej reštitúcie cirkvi sa stala jednou z priorit cirkevnej politiky štátu, ktorý v nej vidí dôležitú súčasť nápravy jednotlivých majetkových krívd spôsobeným predchádzajúcim režimom, ktorá je zároveň nedeliteľnou súčasťou demokratickej spoločnosti. Poukázal na to, že pri aplikácii reštitučných zákonov nie je možné postupovať príliš reštriktívne, resp. formalisticky a je potrebné postupovať citlivo s ohľadom na konkrétosti jednotlivého prípadu v zmysle a účele zákona, pričom ústavno-komfortným výkladom je teda spravidla výklad extenzívny. Opätovne sa vyjadril k tým istým veciam, ktoré uviedol už v predchádzajúcich podaniach.

9. Žalobca podaním zo dňa 21.09.2009 navrhol zámenu účastníkov na strane žalobcu tak, aby namiesto pôvodného žalobcu na jeho miesto vstúpila Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie J. Pavla II. č. 7, IČO: 35593008, keďže apoštolskou konštitúciou Slovachiae Sactorum Antistites Jeho Svätosti pápeža Benedikta XVI. datovanou 14.2.2008 prot. N. XXX/XXXX (ďalej len „apoštolská konštitúcia“) bola vyhlásená územná reorganizácia rímsko-katolíckej cirkvi na Slovensku, pričom apoštolská konštitúcia určila zmenu územia diecéz, zmeny názvov diecéz, zmeny území cirkevných provincií, pričom na jej základe vznikli nové diecézy s tým, že právnym nástupcom Bratislavsko-trnavskej arcidiecézy na územiach dekanátov Nové Zámky, Šurany, Štúrovo je Rímskokatolícka cirkev Biskupstvo Nitra, Nitra, Námestie J. Pavla II. č. 7, IČO: 35593008. V uvedenom podaní zároveň uviedol, že v zmysle prehlásenia o právnej subjektivite Slovenských cirkevných útvarov latinského bradu, ktorý vydala Kongregácia pre biskupov Svätej Stolice prechádza právo spravovať majetok po Bratislavsko-trnavskej arcidiecéze vrátane vedenia prebiehajúcich reštitučných sporov na tú diecézu, na území ktorej sa majetok nachádza. Preto v uvedenom podaní bolo navrhnuté aby súd pripustil zmenu účastníka konania po § 92 odsek 2 O.s.p.. K uvedenému podaniu pripojil vyhlásenie kongregácie pre biskupov zo dňa 12.6.2009, z ktorého vyplýva že novými právnickými subjektami je každý jeden z cirkevných útvarov: Bratislava, Košice, Nitra, Trnava, Spiš, Rožňava, Žilina a Banská Bystrica, ktoré majú rovnaké práva a povinnosti. Zároveň tiež pripojil k uvedenému podaniu potvrdenie Ministerstva kultúry SR zo dňa 16.3.2009 v ktorom sa uvádza, že Rímskokatolícka cirkev, Biskupstvo Nitra má samostatnú právnu subjektivitu a jeho štatutárnym zástupcom je diecézny (sídelný) biskup Mons. Prof. ThDr. X. L., PhD. a osoby ním poverené.

10. Konajúci súd uznesením č. 6C/275/2006-485 zo dňa 16.12.2009 tomuto návrhu vyhovel a zámenu strán na strane žalobcu pripustil.

11. Okresný úrad Nové Zámky, katastrálny odbor konajúcemu súdu zaslal dňa 30.12.2014 výpisy z LV č. XXXX a XXXX k.ú. F., na ktorých sú zapísané parcely registra „E“ č. XXXX, XXXX, XXXX/X a XXXX/X, pričom z uvedených listov vlastníctva vyplýva, že parcely XXXX, XXXX, XXXX/X sú vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe odporcu a parcela XXXX/X je vo vlastníctve subjektu Cappella, Trnava, Námestie sv. Mikuláša 2, IČO: 45010790, pričom nájomcom uvedenej parcely je spoločnosť Argocontract Mikuláš a.s.

12. Vo veci sa vyjadrila právna zástupkyňa žalovaného podaním zo dňa 23.03.2015, v ktorom uviedla, že žalobca si vo vyzývacom konaní uplatnil riadne nárok na parcelu č. XXXX o výmere 12.592 m², parcelu č. XXXX lesný pozemok o výmere 32.990 m² a uviedol, že zo žaloby sa nedá určitým a zrozumiteľným spôsobom určiť, čoho sa žalobca domáha, keďže u parcely č. XXXX k prílohe ku výzve uvádza výmeru 32.990 m² a v lehote do 30.04.2006 výmeru neupravil, v dôsledku čoho je právo na rozdiel medzi výmerov 329.895 m² a uplatnenou výmerou refundovaný, pričom taktiež je neurčitým spôsobom uplatnené právo na parcelu č. XXXX/X kde údaje vychádza parcely podľa pozemnoknižnej vložky napriek tomu, že žalobca v čase podania návrhu mal vedomosť o existencii identifikácii predmetnej parcely, ako i existencii LV č. XXXX. Poukázala na to, že žalobca podaním zo dňa 30.10.2000 spresnil pôvodnú žalobu, v ktorej uviedol, že požaduje vydanie parcely č. XXXX/X podľa geometrického plánu č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ktorá zrejme nahradzuje pôvodnú parcelu č. XXXX/X. H., že z LV č. XXXX k.ú. F. je zrejme, že vlastníctvo štátu v správe odporcu zapísané k parcele č. XXXX lesné pozemky o výmere 12.592 m², parcela č. XXXX lesné pozemky o výmere 328.482 m², parcela č. XXXX/XXX lesné pozemky o výmere 9.622 m² a parcela č. XXXX/X a teda parcela č. XXXX nemá výmere 3.390 m² ako je uvádzané vo výzve, ani výmeru 329.895 m² ako sa uvádza v pozemnoknižnej vložke ani výmeru 329.900 m² ako sa uvádza v žalobe. Poukázala na to, že z údajov na LV č. XXXX k.ú. F. je zrejme, že u parcely č. XXXX/X je zahájené konanie pod č. X-X/XXXX. Zároveň k uvedenému podaniu pripojila prílohu k výzve na vydanie nehnuteľností, na ktorej sa uvádza stav v pozemkovej knihe a stav v katastri nehnuteľností a tiež fotokópie LV č. XXXX a XXXX k.ú. F..

13. Okresný úrad Nové Zámky, katastrálny odbor podaním zo dňa 10.04.2015 oznámil súdu, že vykonal opravu výmery parcely registra „E“ č. XXXX/X zapísané na LV č. XXXX k.ú. F. tak, že správna výmera uvedenej parcely č. 296.745 m², o čom bol súdu zaslaný opravný protokol.

14. Na pojednávaní dňa 12.05.2015 právny zástupca žalobcu predložil do spisu spresnenie žaloby, pričom súdu predložil aj geometrický plán, ktorý sa týka požadovaných nehnuteľností.

15. Konajúci súd na uvedenom pojednávaní nepripustil zmenu petitu žaloby uznesením.

16. Na uvedenom pojednávaní právny zástupca žalobcu založil do spisu geometrické plány, ktoré identifikujú pozemky, ktoré žalobca žiada vydať. Zároveň uviedol, že parcela č. XXXX/X je vysvetlená v grafickej identifikácii, ktorú predložil. Uviedol, že časť parcely č. XXXX/X je vytvorená geometrickým plánom č. XX/XXXX a XX/XXXX, ktoré predložil na pojednávaní. Uviedol, že parcela č. XXXX/X na pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. je zapísaná pod položkou č. XX. Uviedol, že sa pridriava podanej žaloby v znení zmeneného petitu, pričom poukázal na predložené geometrické plány a žiadal, aby súd žalobe vyhovel.

17. Na uvedenom pojednávaní právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že k niektorým parcelám nie sú založené ani listy vlastníctva, napr. XXXX/X a žiadala žalobu zamietnuť.

18. Konajúci súd vo veci rozhodol rozsudkom č. 6C/275/2006-529 zo dňa 12.5.2015, ktorým zamietol žalobu žalobcu a zároveň žalovanému náhradu trov konania nepriznal. Uvedený rozsudok odvolaním napadol žalobca, pričom v odvolaní uviedol, že žiada žalobe v plnom rozsahu vyhovieť. Odvolací súd - Krajský súd v Nitre uznesením č. č. 8Co/994/2015-644 zo dňa 3.11.2016 uvedený rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V odôvodnení uvedeného uznesenia odvolací súd uviedol, že sa nestotožňuje s právnymi závermi súdu prvej inštancie a poukázal na to, že z pozemnoknižnej vložky č. XXX, časti B X vyplýva, že nehnuteľnosti pod poradovým číslom A I X až XXX, sú štátom zabrané a že ich štátny pozemkový úrad prevziať zamýšľa, čo konštatuje aj súd prvej

inštancie. Uviedol, že predmetom tohto konania sú právne vzťahy k pozemnoknižným parcelám č. XXXX, XXXX, XXXX/X, XXXX/X a parcela č. XXXX je zapísaná pod poradovým číslom XX, parc. č. XXXX pod poradovým číslom XX, parcela č. XXXX/X pod poradovým číslom XX, ako správne uvádza aj súd prvej inštancie, pričom pokiaľ ide o parcelu číslo XXXX/X uviedol, že táto je zapísaná pod poradovým číslom XXX a nie pod poradovým číslom XX ako to konštatuje súd prvého stupňa a teda na túto parcelu sa zápis po poradovým číslom B/XX zo dňa XX. októbra XXXX nevzťahoval pričom jej vlastníkom je podľa LV č. XXXX k.ú. F. N. organizácia Capella Trnava. Zároveň uviedol, že sa nestotožňuje ani so záverom súdu prvej inštancie, že vlastníctvo na štát k nehnuteľnostiam, ktorých vydania sa žalobca domáhal, prešlo už v roku 1924 na základe Záborového zákona. Uviedol, že podľa názoru odvolacieho súdu zápis o tom, že nehnuteľnosti sú štátom zabrané a ich Štátny pozemkový úrad prevziať zamýšľa nemal dňom zápisu, 19. 11. 1924, za následok prechodu vlastníctva nehnuteľností zapísaných v pkn. vl. č. XXX na štát. Samotným vyslovením záboru ani uvedením, že „Pozemkový úrad ich prevziať zamýšľa“ sa právne postavenie vlastníkov dotknutých nehnuteľností nezmenilo. Zákon č. 215/1919 Sb. v § 5 má úpravu, podľa ktorej záborom uvedeným v § 1 nadobudla Československá republika právo zabraný majetok prenajímať a prideľovať (§ 10 a 11) a aby sa Československý štát stal vlastníkom nehnuteľností bolo potrebné vykonať súdom na návrh pozemkového úradu vklad vlastníckeho práva pre Československý štát (§ 26 zák. č. 329/1920 Sb.) a vykonať v tomto smere zápis do pkn vložky, ktorý zápis sa v pkn vložke č. XXX nenachádza. Za takýto zápis je potrebné považovať až zápis pod por.č. B/XX. Z vyššie uvedeného dôvodu preto názor súdu prvej inštancie, že k prechodu vlastníckeho práva na štát došlo podľa Záborového zákona už poznamenaním záboru, teda mimo rozhodného obdobia, vo všeobecnosti nie je správny. Zároveň upriamil pozornosť súdu prvej inštancie na to, že parcely č. XXXX lesné pozemky o výmere 12592 m² a č. XXXX lesné pozemky o výmere 328482 m² sú zapísané v KN ako parcely typu „C“ bez toho, aby bol na tieto parcely založený list vlastníctva a parc. č. XXXX/X, lesné pozemky o výmere 7855 m² je v katastri nehnuteľností evidovaná ako parc. registra „E“. Napokon uviedol, že v ďalšom konaní súd prvej inštancie posúdi dôvodnosť žalobou uplatneného nároku z hľadiska zák. č. 161/2005 Z. z. v zmysle jeho upresnenia na pojednávaní dňa 12. 05. 2015 a vyššie uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu. Uviedol, že žalobcovi, ktorý nemal z dôvodu nesprávneho procesného postupu súdu prvej inštancie doposiaľ možnosť preukázať a vysvetliť, že žalované (upresnené) parcely vznikli z pozemkov zapísaných pkn vložke 101, bude potrebné poskytnúť možnosť zdôvodniť žalobu a vysvetliť, prečo vyhotovil Geometrický plán len na parcelu č. XXXX/X a nie aj ostatné parcely a v prípade, ak žalobca nepreukáže, že žalované parcely sú vytvorené z pôvodných pkn parciel, prípadne neexistujú ako samostatné parcely podliehajúce nárokom vyplávajúcim zo zákona č. 161/2005 Z.z. , by s prihliadnutím na doterajší obsah spisu bolo potrebné žalobu zamietnuť.

19. Na základe výzvy konajúceho súdu zo dňa 16.2.2017 sa vo veci vyjadril právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 10.1.2018, v ktorom uviedol, že v k.ú. Strekov bol rozhodnutím č. C-XX/XXXX/XXXX zo dňa 29.7.2014 schválený ROEP, na základe čoho došlo k zmene konfigurácie ako aj výmer parciel. S poukazom na túto skutočnosť žalobca vykonal spresnenie petitu žaloby a to dňa 11.5.2015 pričom v tomto spresnení žaloby došlo k chybe v písaní pričom parcely č. XXXX, XXXX a XXXX/X zapísané na LV č. XXXX k.ú. F. sú správne zapísané v registri EKN a nie v registri CKN tak ako to žalobca uviedol v spresnení žaloby zo dňa 11.5.2015. Uviedol, že k uvedenej spresnenej žalobe žalobca predložil geodetickú dokumentáciu, ktorá obsahovala grafickú identifikáciu č. XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX a tiež 2 geometrické plány a to GP č. XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX a tiež GP č. XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX pričom z grafickej identifikácie vyplýva, že pôvodné pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX a XXXX/X k.ú. F. sú v súčasnosti zapísané v katastri nehnuteľností ako parcely registra „E“ č. XXXX, XXXX a XXXX/X, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX k.ú. F. keďže hranice týchto parciel sú totožné (poznámka č. 2 vo výkaze výmer v grafickej identifikácii). Uviedol, že na grafickej identifikácii je znázornený pozemnoknižný stav zelenou farbou (zelené číslo parcely) a stav podľa registra „E“ je znázornený zelenou prerušovanou farbou (menšie zelené číslo parcely v zátvorke) pričom stav podľa registra „C“ je znázornený čiernou farbou (menšie čierne číslo parcely). Zároveň uviedol, že pôvodná pozemnoknižná parcela č. 5366/2 je riešená v GP č. 15/2015 a č. 19/2015 pričom týmito plánmi boli z pôvodnej pozemnoknižnej parcely XXXX/X vytvorené nové nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom žaloby a to parcela registra „C“ č. XXXX/X (GP č. XX) a parcela registra „C“ č. XXXX/X (GP č. 19) a parcela registra „C“ č. XXXX/X (GP č. 19).

20. Vo veci sa vyjadril právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 11.6.2018, pričom žiadal aby súd ustanovil znalca z odboru Geodézia a kartografia, ktorého úlohou bude vykonať spätnú grafickú identifikáciu parciel registra „C“ a registra „E“ katastra nehnuteľností na stav pozemnoknižný doposiaľ predložené identifikácie sa nejavia ako postačujúce, pretože žiadna z nich neobsahuje preskúmateľnú a

zrozumiteľnú grafickú informáciu, ktorá by nad rozumnú pochybnosť preukazovala priestorovú kontinuitu medzi parcelami katastra nehnuteľností v súčasnosti požadovanými na navrátenie a pozemnoknižnými parcelami, ktoré boli zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX pre katastrálne územie F.. Uviedol, že žalobca by mal zároveň v konaní preukázať, že nehnuteľnosti požadované na navrátenie tvorili ku dňu 01.05.2005 t.j. ku dňu účinnosti Zákona č. 161/2005 lesný pôdny fond, teda pozemky porastené lesnými drevinami, alebo slúžiace lesnému hospodárstvu (rozdeľovacie priesečky, lesné cesty, plochy horných lesných skladov a pod.), ako ich definoval v ust. § 2 ods. 1 vtedy účinný zákon č. 61/1977 Zb. o lesoch. Uviedol, že žalovaný nie je zo zákona povinnou osobou pre navrátenie vlastníckeho práva k zastaveným plochám a k ornej pôde a jeho pasívnu vecnú legitímáciu pre navrátenie vlastníckeho práva k týmto nehnuteľnostiam bude potrebné osobitne preukázať, a to konkrétne v prípade parcely registra C KN č. 5391/4 - zastavané plochy o výmere 314 m² ako aj v prípade parcely registra C KN č. 5398/4 - orná pôda o výmere 5 9059 m². V prípade parciel registra „C“ je záväznou nielen výmera ale aj druh pozemku kým sa nepreukáže opak, pričom žalovaný vykonáva a je povinnou osobou len k pozemkom tvoriacim lesný pôdny fond a nie aj k pozemkom tvoriacim poľnohospodársku pôdu. Uviedol, že na nutnosť preukázať a vysvetliť, že pozemky označené v podaní žalobcu zo dňa 11.05.2015 (spresnenie petitu) vznikli z pozemkov zapísaných v P. č. XXX upozornil aj odvolací súd v Uznesení č. k. 8Co/994/2015-644 zo dňa 03.11.2016. Uviedol, že žalobca má v tomto konaní dôkaznú povinnosť a nesie dôkazné bremeno zodpovedajúce tejto povinnosti, pričom prenos dôkazného bremena je možný len základe explicitného zákonného ustanovenia. V prípade nároku na navrátenie nehnuteľností musí žalobca preukázať, že sú dané všetky elementárne zložky tvoriace jeho nárok podľa zákona č. 161/2005 Z.z. a teda musí okrem iného preukázať, že nehnuteľnosti sú spôsobilé na navrátenie podľa § 2 zákona č. 161/2005 Z.z. Zároveň žiadal aby konajúci súd vyzval žalobcu aby zabezpečil úradný preklad úplného výpisu z P. č. XXX. Poukázal na to, že žalobca vo svojej písomnej výzve uviedol ako právny dôvod svojho nároku reštitučný titul podľa § 3 ods. 1 písm. c) - odňatie bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízií prvej pozemkovej reformy pričom však z ustanovenia § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. vyplýva, že nestačí len poukázať na niektorú skutočnosť, ale je potrebné túto skutočnosť aj preukázať, a to konkrétnym dôkazom. Žalobca nepreukázal uvádzaný reštitučný titul a neunesol tak dôkazné bremeno preukázania reštitučného titulu v lehote do 30.04.2006 tak, ako to výslovne zákon č. 161/2005 Z.z. uvádza a poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR č. k. IV. ÚS XXX/XX-XX zo dňa 15.12.2009, ktorým potvrdil rozhodnutie Krajského súdu Nitra č. k. 25 Co70/2007-314 z 12.novembra 2008, ktorý svojím rozsudkom potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Topoľčany č. k. 6 C/96/2007-232 z 28.apríla 2008, pričom v tomto rozhodnutí uvádza, že: „Preukazná povinnosť na splnenie podmienok na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam zaťažuje oprávnenú osobu.“

21. Právny zástupca žalobcu podaním zo dňa 8.10.2018 zaslal konajúcemu súdu úradný preklad pozemnoknižnej vložky č. XXX k.ú. F. do slovenského jazyka (čl. 738).

22. Konajúci súd uznesením č. 6C/275/2006-762 zo dňa 18.11.2018 v nadväznosti na spresnenie žaloby zo dňa 11.5.2015 a zo dňa 10.1.2018 pripustil zmenu žaloby nasledovne: „Žalovaný je povinný vydať a navrátiť žalobcovi vlastníctvo k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX k.ú. F. a to k parcele registra „E“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 12592 m², parcelu registra „E“ č. XXXX lesné pozemky o výmere 328482 m², parcelu registra „E“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere 7855 m², k parcele registra „C“ č. XXXX/X lesné pozemky o výmere XXXXXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 15/2015 vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom Križanom, ktorý bol uverený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa 26.3.2015 pod č. XXX/XX, k parcele registra „C“ č. XXXX/X zastavané plochy o výmere XXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. 19/2015 vyhotoveného dňa 11.3.2015 Ing. Jánom M., ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa XX.X.XXXX pod č. XXX/XX a k parcele registra „C“ č. XXXX/X orná pôda o výmere XXXXX m² v k.ú. F., ktorá bola vytvorená geometrickým plánom č. XX/XXXX vyhotoveného dňa XX.X.XXXX Ing. Jánom M., ktorý bol overený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom dňa XX.X.XXXX pod č. XXX/XX spolu s nasledovnou dokumentáciou: plán starostlivosti o lesy, všeobecnú časť plánu starostlivosti o lesy, opis porastov, plán hospodárskych opatrení, plochovú tabuľku, prehľadové tabuľky, obrysovú a porastovú mapu, ťažbovú mapu, evidenčnú časť programu starostlivosti o lesy, prieskum a plán lesnej dopravnej siete, prieskum a plán zahrádzania bystrín v lesoch, plán lesno-technických meliorácií, ekonomický prieskum vrátane vyčíslenia dosahov osobitného spôsobu hospodárenia a ocenenie lesného majetku a to do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.“

23. Vo veci sa vyjadril právny zástupca žalovaného podaním zo dňa 17.12.2018, v ktorom uviedol, že predmetom konania je aj vydanie nehnuteľnosti v k. ú. Strekov, parcela registra „C“ č. XXXX/X - zastavané plochy o výmere 314 m², vytvorenej geometrickým plánom č. XX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX. a poukázal na to, že pozemky druhovo označené ako zastavané plochy nie je možné subsumovať pod § 2 zákona č. 161/2005 Z. z., teda sa jedná o nehnuteľnosti, ku ktorým sa vlastnícke právo nenavracia, pričom spôsobilým predmetom navrátenia vlastníckeho práva sú výlučne nehnuteľnosti, ktoré spĺňajú legálnu definíciu v zmysle § 2 zákona č. 161/2005 Z. z. a teda predmetom reštitúcie sú „len veci nehnuteľné, taktiež s určenými výnimkami (§ 1 a § 6 zákona) a i u takýchto vecí je možnosť ich navrátenia podmienená splnením určitých ich charakteristík. (§ 2 zákona“, tak ako to vyplýva z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/169/2016 zo dňa 14.06.2018, ktoré k uvedenému podaniu pripojil. Zároveň žiadal konajúci súd, aby pri svojom rozhodovaní zohľadnil uvedené rozhodnutie najvyššej súdnej autority a aby aj z tohto dôvodu žalobu zamietol.

24. Na pojednávaní dňa 28.6.2019 právny zástupca žalobcu založil do spisu prílohu k výzve na vydanie nehnuteľností, ktorá je uvedená pod bodom 3 príloh k výzve zo dňa 16.12.2005. Zároveň založil do spisu uznesenie Ľudového súdu v Nových Zámkoch Čd XXXX/XX zo dňa 11.10.1955, uznesenie Ľudového súdu v Nových Zámkoch zo dňa 11.1.1955 a tiež ďalšie uznesenie Ľudového súdu v Nových Zámkoch zo dňa 20.8.1955, ktorými boli povolené zmeny v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. a tiež tri prídelové listiny Okresného národného výboru v Nových Zámkoch zo dňa 15.8.1955, ktoré sa týkajú pozemnoknižnej vložky č. XXX k.ú. F. a tiež koncept Ľudového súdu v Nových K. zo dňa XX.X.XXXX.

25. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že čo sa týka geodetického zamerania žiadaných nehnuteľností a totožnosť žiadaných nehnuteľností s pôvodnými pozemnoknižnými parcelami zapísanými v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. Strekov, poukázal na geodetickú dokumentáciu č. XX/XXXX-GI, ktorá obsahuje výkaz výmer nehnuteľností ako aj mapovú časť pričom v predmetnej grafickej identifikácii geodet na prvej strane výkazu výmer uviedol 4 poznámky pričom poznámka 2 a 3 sa týka totožnosti priebehu hraníc pôvodných pozemnoknižných parciel XXXX, XXXX a XXXX/X so súčasným W. XXXX, XXXX a XXXX/X. Čo sa týka PK parcely XXXX/X, predmetná nehnuteľnosť je riešená v dvoch geometrických plánoch č. XX a č. XX. V spresnení návrhu zo dňa 11.5.2015 je pôvodná pozemnoknižná parcela č. XXXX/X žalovaná ako pracely N. XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X. Čo sa týka ostatných skutočností mal za to, že výzva žalobcu ako oprávnenej osoby spĺňa všetky minimálne náležitosti, ktoré sú reštitučným zákonom ako aj súčasnou judikatúrou Ústavného súdu kladené na výzvu na vydanie nehnuteľností. Žalobca k výzve pripojil dokumenty týkajúce sa špecifikácie žalovaných nehnuteľností a svoje nároky si uplatnil v zákonom stanovenej lehote. Čo sa týka parcely 5366/2, pri tejto napriek tomu, že sa aj krajský súd vyjadril, že nie je súčasťou množstva parciel, ktoré prešli na štát podľa revízie prvej pozemkovej reformy, ktorá je zachytená aj v pozemnoknižnej vložke č. XXX radové číslo XX, podľa ktorého došlo X.XX.XXXX I k prechodu označených nehnuteľností na štát. Uviedol, že v prípade, že pri parcele XXXX/X nebude mať súd za preukázané prechod na štát a teda podľa všetkých dostupných dokumentov predmetná nehnuteľnosť by ostala vo vlastníctve žalobcu resp. jeho právneho predchodcu žiadal aby takáto skutočnosť bola uvedená v samotnom rozsudku z dôvodu odstránenia právnej neistoty žalobcu ohľadom prechodu uvedenej parcely na štát. Napriek tomu mal za to, že všetky žalované nehnuteľnosti na štát prešli a preto žiadal žalobe vyhovieť.

26. Na uvedenom pojednávaní splnomocnená zástupkyňa právneho zástupcu žalovaného uviedla, že parcela č. XXXX/X evidovaná ako zastavané plochy a nádvoria o výmere 314 m², ktorá bola vytvorená GEO plánom č. XX/XXXX zo dňa XX.X.XXXX nie je spôsobilým predmetom navrátenia vlastníckeho práva a to z dôvodu, že nespĺňa legálnu definíciu v zmysle § 2 reštitučného zákona, takýto záver bol potvrdený už aj rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky, pričom poukázala najmä na rozsudok Krajského súdu Trnava č. 11Co/263/2012-719 zo dňa 13.2.2013 ak o aj rozsudok Krajského súdu Nitra č. 25Co/215/2012-906 zo dňa 29.1.2014, ako aj rozsudok Krajského súdu Bratislava 15Co/294/2011-271 zo dňa 12.10.2015. K pôvodnej pozemnoknižnej parcele č. XXXX pod poradovým č. 15 uviedla, že hoci podľa zápisu P. č. XXX mala byť táto nehnuteľnosť štátom zabraná avšak žalobca nepreukázal jej zabranie pretože predmetná parcela v jednotlivých prídelových listinách nachádzajúcich sa v spise uvedená nie je, mala za to, že v prípade tejto parcely nebol preukázaný titul odňatia. Pokiaľ ide o pozemnoknižnú parcelu XXXX/X, mala za to, že tak ako na to poukazuje aj krajský súd v uznesení zo dňa 3.11.2016 z PKV vložky č. 101 nevyplýva, že by táto parcela bola zapísaná pod poradovým číslom XXX bola zabraná a preto mala za to, že návrh žalobcu pri uvedených parcelách je potrebné považovať ako nedôvodný a v tomto rozsahu žiadala aby súd žalobu zamietol, v ostatných skutočnostiach sa

pridriavala všetkých doterajších vyjadrení. Zároveň poukázala, že v prípade pozemnoknižnej parcely XXXX/X tak ako to vychádza aj z geometrického plánu č. 15/2015 a 19/2015, časť tejto parcely bola vydaná na základe dohody o vydaní pričom ak by súd uvažoval o vydaní tejto parcely, poukázala na potrebu zistenia rozsahu v akom bola táto parcela už vydaná.

27. Na uvedenom pojednávaní zástupca právneho zástupcu žalobcu uviedol, že časť parcely č. XXXX/X o výmer XX ha a XXXX mX je vedená na LV č. XXXX k.ú. F. vo vlastníctve N., Trnava, tak ako je to uvedené v poznámke 1 geometrického plánu č. XX/XXXX. Uviedol, že geodet musel vytvoril 2 geometrické plány tak aby mohol odčleniť existujúcu výmeru ktorá ostala ako rozdiel medzi výmerou pôvodnej PK parcele č. XXXX/X a č. XXXX/X zapísanej v LV XXXX k.ú. F. keďže pôvodná pozemnoknižná parcela č. XXXX/X mala výmeru 75ha a 0714 m2. Uviedol, že parcela č. XXXX/X je preto vedená ako zastavaná plocha lebo sa jedná o lesnú cestu, ktorá je podľa reštitučného zákona bez ohľadu na druh pozemku vydaniaschopnou nehnuteľnosťou keďže reštitučný zákon č. 161/2005 uvádza, že spolu s lesnými pozemkami sa vydajú investičné lesné cesty. Napriek tomu že sa jedná o lesnú cestu, je potrebné uviesť, že táto parcela je vytvorená z pôvodnej parcely č. XXXX/X o ktorej odňatí štátom sa vedie v tomto konaní diskusia a dokazovanie to znamená že význam druh pozemku predmetnej parcely nastúpi až v prípade, keď bude súd toho názoru, že pôvodná PKV parcela XXXX/X bola oprávnenej osobne odňatá a prešla v rozhodnom období do vlastníctva štátu. Zároveň uviedol, že parcela č. XXXX/X vytvorená geometrickým plánom č. 15 ako i parcely č. XXXX/X a XXXX/X vytvorené geometrickým, plánom č. XX/XXXX boli vytvorené z pôvodnej parcely 5366/2.

28. Podľa § 2 odsek 1, 2 Zákona č. 161/2005 Z.z., vlastnícke právo sa vracia k nehnuteľným veciam, ktoré tvoria a) poľnohospodársku pôdu, b) hospodárske budovy a iné stavby patriace k pôvodnej hospodárskej usadlosti, c) lesný pôdny fond, hospodárske stavby a ostatné stavby súvisiace s ním, d) podiely spoločnej nehnuteľnosti. Právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam podľa odseku 1 môže uplatniť oprávnená osoba, ktorou je registrovaná cirkev a náboženská spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky vrátane ich útvarov, ktoré majú právnu subjektivitu, ktorých nehnuteľná vec prešla do vlastníctva štátu, obce v období od 8. mája 1945, židovským náboženským obciam od 2. novembra 1938 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 3.

Podľa § 3 odsek 1, 3 Zákona č. 161/2005 Z.z., oprávnenej osobe sa navráti vlastníctvo k nehnuteľným veciam, ktoré prešli do vlastníctva štátu alebo obce na základe a) odňatia bez náhrady postupom podľa nariadenia Slovenskej národnej rady č. 34/1945 Zb. SNR o poštátnení školstva na Slovensku, nariadenia Slovenskej národnej rady č. 47/1945 Zb. SNR o poštátnení majetku pri školách poštátnených nariadením Slovenskej národnej rady č. 34/1945 Zb. SNR a nariadenia Slovenskej národnej rady č. 80/1945 Zb. SNR o poštátnení internátov, b) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 185/1948 Zb. o poštátnení liečebných a ošetrovacích ústavov a o organizácii štátnej ústavnej liečebnej starostlivosti, c) odňatia bez náhrady postupom podľa zákona č. 142/1947 Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy alebo podľa zákona č. 46/1948 Zb. o novej pozemkovej reforme (trvalej úprave vlastníctva k poľnohospodárskej a lesnej pôde), d) darovacích zmlúv o prevode nehnuteľností uzavretých darcom v tiesni, e) kúpnych zmlúv o prevode nehnuteľností uzavretých v tiesni za nápadne nevýhodných podmienok, f) vyvlastnenia za náhradu, ak nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila na účel, na ktorý bola vyvlastnená, g) vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady, h) prevzatia bez právneho dôvodu, i) prevzatia podľa opatrenia Povereníctva financií a Povereníctva školstva a kultúry z 20. apríla 1960 č. 53/774/60 a rozhodnutia Mestského národného výboru v Bratislave, finančného odboru z 10. januára 1961 č. 293/1961 v spojení s rozhodnutím Obvodného národného výboru Bratislava-Staré Mesto z 27. februára 1961, j) zákona č. 81/1949 Zb. SNR o úprave právnych pomerov pasienkového majetku bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných právnych útvarov a zákona č. 2/1958 Zb. SNR o úprave pomerov a obhospodarovaní spoločne užívaných lesov bývalých urbárikov, komposesorátov a podobných útvarov. S lesnými pozemkami sa vydajú aj investičné lesné cesty alebo ich časti podľa osobitného predpisu vybudované z prostriedkov štátu. Nehnuteľná vec sa vydá oprávnenej osobe s dokumentáciou, ktorá k tejto prislúcha.

Podľa § 4 odsek 1 Zákona č. 161/2005 Z.z., povinnou osobou je právnická osoba, ktorá ku dňu účinnosti tohto zákona spravuje nehnuteľné veci vo vlastníctve Slovenskej republiky, obce alebo nehnuteľnú vec drží.

Podľa § 5 odsek 1, 2 Zákona č. 161/2005 Z.z., právo na navrátenie vlastníctva k nehnuteľným veciam môže uplatniť oprávnená osoba písomnou výzvou voči povinnej osobe do 30. apríla 2006, ak v tejto lehote preukáže skutočnosti podľa § 3. Neuplatnením práva v tejto lehote právo zaniká. Povinná osoba uzavrie s oprávnenou osobou do 60 dní od doručenia písomnej výzvy dohodu o vydaní nehnuteľnej veci. Ak k prechodu vlastníctva bude potrebné vykonať úkony podľa osobitného predpisu, začína plynúť táto lehota po vykonaní týchto úkonov.

Podľa § 37 odsek 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

29. Konajúci súd sa po oboznámení so žalobou mal za to, že žaloba je čiastočne dôvodná. Konajúci súd mal za preukázané, že právny predchodca žalobcu Rímskokatolícka cirkev bratislavsko-trnavská arcidiecéza, Trnava vyzval žalovaného podanou výzvou zo dňa 16.12.2005, ktorá bola žalovanému doručená dňa 21.12.2005 k navráteniu vlastníctva k nehnuteľnostiam, ktoré sú zapísané v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F., pričom v uvedenej výzve uviedol, že nehnuteľnosti, ktoré žiada navrátiť špecifikuje v prílohe k výzve, ktorú zároveň pripojil k uvedenej výzve (čl. 501) a v tejto prílohe je uvedené, že žiada vydať pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX, XXXX/X a XXXX/X. Žalobca taktiež pripojil k výzve pozemnoknižnú vložku č. XXX k.ú. F., identifikácie parciel nehnuteľností, ktorých vydania sa žalobca domáha, potvrdenie právnej subjektivity žalobcu. V uvedenej výzve žalobca uviedol, že predmetné nehnuteľnosti prešli do vlastníctva štátu odňatím bez náhrady podľa zákona č. XXX/XXXX Zb. o revízii prvej pozemkovej reformy. V pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. sa uvádza, na ktoré konkrétne parcely pod radovými číslami sa vkladá vlastnícke právo pre Československý štát štátny majetok, národný podnik v Palárikove. Žalobca sa teda domáhal vydania 4 nehnuteľností, a to pozemnoknižných parciel č. XXXX, XXXX, XXXX/X a XXXX/X, ktoré sú vedené v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. v časti A pod radovým číslom XX, XX, XX a XXX, pričom však z časti B bod 18 (čl. 50) uvedenej pozemnoknižnej vložky vyplýva, že vlastnícke právo v prospech Československého štátu sa vkladá len k parcelám pod poradovým číslom XX až XX a pod poradovým číslom XX až XX, XX až XXX, XXX až XXX, XXX, až XXX až XXX, XXX, XXX až XXX, XXX, XXX-XXX, XXX a XXX, pričom sa neuvádza parcela pod radovým číslom XXX, t.j. parcela XXXX/X, ktorú žalobca žiadal vydať a uviedol ju aj vo vyššie uvedenej prílohe k výzve na navrátenie vlastníctva. V danom prípade teda z uvedených skutočností je zrejmé, že uvedená pozemnoknižná parcela XXXX/X nebola doposiaľ odňatá, teda vlastníctvo k uvedenej parcele neprešlo na štát a z toho vyplýva jednoznačný záver, že vlastníctvo Rímskokatolíckej cirkvi k uvedenej pozemnoknižnej parcele č. XXXX/X k.ú. F. zostalo zachované. Súd vzhľadom na túto skutočnosť žalobu žalobcu v tejto časti zamietol a rozhodol tak ako je to uvedené vo výroku II. tohto rozsudku, pričom túto pozemnoknižnú parcelu vo výroku rozsudku špecifikoval s prihladnutím na geometrické plány č. XX/XXXX a XX/XXXX keďže z uvedenej pozemnoknižnej parcely boli vytvorené uvedenými geometrickými plánmi novovytvorené parcely a to parcela registra „C“ č. XXXX/X - lesné pozemky o výmere 395730 m², parcela registra „C“ č. XXXX/X - zastavané plochy o výmere 314 m² a parcela registra „C“ č. XXXX/X - orná pôda o výmere 54059 m², ktorých vydania sa žalobca po spresnení žaloby domáhal podaním zo dňa 10.1.2018.

30. Skutočnosť, že vlastníctvo Rímskokatolíckej cirkvi k pozemnoknižnej parcele č. XXXX/X bolo zachované potvrdzuje aj skutočnosť, že na LV č. XXXX k.ú. F. (čl. 502) je parcela registra „E“ č. XXXX/X - les o výmere 245710 m² vo vlastníctve náboženskej organizácie Cappella, Trnava, Námestie Svätého Mikuláša 2.

31. Čo sa týka parciel registra „E“ č. XXXX, XXXX a XXXX/X k.ú. F., súd mal z grafickej identifikácie č. XX/XXXX-GI zo dňa 23.3.2015 za preukázané, že pôvodné pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX a XXXX/X k.ú. F. sú v súčasnosti zapísané v katastri nehnuteľností ako parcely registra „E“ č. XXXX, XXXX a XXXX/X, ktoré sú zapísané na LV č. XXXX k.ú. F. keďže hranice týchto parciel sú totožné (poznámka č. 2 vo výkaze výmer v grafickej identifikácii), pričom na uvedenej grafickej identifikácii je znázornený pozemnoknižný stav zelenou farbou (zelené číslo parcely) a stav podľa registra „E“ je znázornený zelenou prerušovanou farbou (menšie zelené číslo parcely v zátvorke) pričom stav podľa

registra „C“ je znázornený čiernou farbou (menšie čierne číslo parcely). Súd mal teda za preukázané, že nehnuteľnosti, ktorých vymáhania sa žalobca domáha, sú totožné s tými nehnuteľnosťami, ktoré boli odňaté.

32. Čo sa týka výzvy na navrátenie vlastníctva, resp. na vydanie nehnuteľností žalobcu zo dňa 16.12.2005 súd mal za to, že táto výzva spĺňala náležitosti podľa § 5 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z., a spĺňala náležitosti podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pričom bola podaná včas, t.j. v lehote do 30.4.2006. Konajúci súd uvedenú výzvu považoval za určitú, keďže obsahovala parcelné čísla nehnuteľností, ktorých vydania sa žalobca domáhal, druh pozemku ako i výmeru podľa údajov pozemkovej knihy ako i podľa údajov katastra nehnuteľností podľa registra CKN. Konajúci súd mal taktiež za to, že žalobca preukázal podľa § 3 zákona č. 161/2005 Z.z. prechod z vlastníctva cirkvi do vlastníctva štátu, dokladom toho je zápis č. ČD2267 zo dňa X.XX.XXXX v pozemnoknižnej vložke č. XXX k.ú. F. kde sa uvádza, že tam uvedené nehnuteľnosti sa vkladá vlastnícke právo právom prídely pre Československý štát. V uvedenej pozemnoknižnej vložke sa zároveň pri tomto zápise udáva, že podkladom pre tento zápis bola prídellová listina Okresného národného výboru v Nových Zámkoch zo dňa 15.8.1955 (čl. 50). Z uvedenej prídellovej listiny (čl. 838 - 843) je zrejmé, že žalobcom požadované nehnuteľnosti t.j. pozemnoknižné parcely č. XXXX, XXXX a XXXX/X boli odňaté Rímskokatolíckej cirkvi, t.j. Ostrihomskému arcibiskupstvu a prešli do vlastníctva štátu, a to v rozhodnom období, ktorým podľa § 2 ods. 2 zákona č. 161/2005 Z.z. je obdobie od 8.5.1945 do 1.1.1990. Konajúci súd pri posudzovaní výzvy žalobcu na navrátenie vlastníctva k nehnuteľnostiam a ich vydaniu vychádzal z účelu zákona č. 161/2005 Z.z., ktorým bolo zmierniť minulé krivdy v čo najväčšej miere a teda neaplikoval formalistický výklad uvedeného zákona.

33. Čo sa týka aktívnej legitímácie žalobcu konajúci súd mal za to, že žalobca je riadne registrovaná cirkev na území Slovenskej republiky a že nehnuteľnosti, ktorých navrátenia sa žalobca domáhal, patrili Rímskokatolíckej cirkvi, t.j. Ostrihomskému arcibiskupstvu, ktoré bolo ako vlastníak zapísané v časti A pozemnoknižnej vložke č. 101 k.ú. F..

34. Čo sa týka ohľadne poznámky uvedenej v pozemnoknižnej vložke č. 101 k.ú. F. v časti B bod X zo dňa XX.XX.XXXX, podľa ktorej sa poznamenáva, že predmetné nehnuteľnosti sú v prospech Československého štátu zabrané a že ich Štátny pozemkový úrad prevziať zamýšľa (čl. 55) mal konajúci súd za to, že v danom prípade nedošlo k prechodu ani k prevodu vlastníctva predmetných nehnuteľností na štát, keďže o prechode ani prevode týchto nehnuteľností na štát nesvedčí žiadny doklad. Konajúci súd mal za to, že vlastníctvo cirkvi i napriek uvedenej poznámke zostalo v tom období zachované, obmedzila sa len možnosť disponovať s týmto majetkom. V tomto smere sa súd stotožnil s právnym názorom právneho zástupcu žalobcu.

35. Súd mal taktiež za preukázané, že na strane žalovaného je daná jeho pasívna legitímácia, keďže z identifikácie parciel z augusta 2005, ktorú žalobca pripojil k výzve na navrátenie vlastníctva a tiež k žalobe (čl. 55) je zrejmé, že k týmto parcelám je ako držiteľ uvedený žalovaný.

36. Súd zároveň posudzoval či predmetné nehnuteľnosti, ktorých navrátenia a vydania sa žalobca domáha sú takými nehnuteľnosťami, ku ktorým je možné vlastnícke právo vrátiť podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2005 Z.z. V danom prípade mal súd preukázané, že predmetné nehnuteľnosti podliehajú vydaniu, resp. sú vydaniaskopné podľa uvedeného zákonného ustanovenia, keďže v danom prípade išlo o lesné pozemky tak ako to vyplýva z vyššie uvedenej identifikácie parciel, kde sa pri parcelách č. XXXX, XXXX a XXXX/X uvádza druh pozemku „les“, pričom podľa § 2 ods. 1 zákona č. 61/1977 Zb. o lesoch lesný pôdny fond tvoria lesné pozemky.

37. Konajúci súd okrem nároku žalobcu na vrátenie a vydanie nehnuteľností ohľadne parciel registra „E“ č. XXXX, XXXX, XXXX/X k.ú. F., ktoré sú špecifikované vo výroku I. tohto rozsudku zároveň rozhodol v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 zákona č. 161/2005 Z.z. o povinnosti žalovaného vydať žalobcovi ako oprávnenej osobe aj dokumentáciu, ktorá k uvedeným nehnuteľnostiam prislúcha a ktorá je špecifikovaná vo výroku I. rozsudku.

38. Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Žalobca bol úspešný len ohľadne vydania bývalých

pozemnoknižných parciel č. X185, XXXX a XXXX/X o celkovej výmere 348929 m² (12592 m² + 328482 m² + 7855 m²) vychádzajúc z výmery obsiahnutej v geometrických plánoch a neúspešný bol ohľadne vydania pozemnoknižnej parcely č. XXXX/X s prihliadnutím na výmeru 450103 m² (395730 m² + 314 m² a 54059 m²) súd mal za to, že žalobca bol len čiastočne úspešný s prihliadnutím na pomer úspechu v rozsahu 348929 m² a na pomer neúspechu v rozsahu 450103 m². Preto súd žiadnej zo strán náhradu trov konania s poukazom na vyššie uvedené ustanovenie § 255 ods. 2 CSP nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozhodnutia smeruje. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Žalobu v odvolacom konaní nemožno meniť.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.